

[Finansministeren.]

Forslaget går ud på at udvide den i lovens § 2, stk. 2, hjemlede afgiftsfritagelse for papir, der anvendes til fremstilling af de i loven nævnte kategorier af papirsække, til at omfatte papir, der anvendes til fremstilling af sække uanset disses anvendelse. Forslaget er foranlediget af henvendelser, som i den seneste tid er modtaget om at få papirsække til dagrenovation fritaget for afgift, hvilket ikke kan ske efter de gældende bestemmelser. Da det fremgår af de modtagne oplysninger, at spørgsmålet om afgift har en vis betydning for gennemførelsen af det hygiejniske fremskridt, som der her er tale om, finder jeg det rimeligt at stille forslag om en hertil sigtende ændring i afgiftsloven. Da langt de fleste papirsække allerede er fritaget for papirafgift, nemlig sække til foder- og gødningsstoffer samt cement, er forslaget af praktiske grunde formuleret som en generel afgiftsfritagelse for papir til fremstilling af sække. Herved bliver foruden de omtalte renovations-sække yderligere nogle papirsække fritaget for afgift, f. eks. sække til kalkprodukter, som finder anvendelse under lignende forhold som de allerede afgiftsfri cementsække.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophævelse af lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere*.

I folketingsudvalget vedrørende ligningsloven for skatteåret 1961-62 har spørgsmålet om ophævelsen af loven været genstand for drøftelse, og jeg har over for udvalget erklæret mig villig til at foreslå loven ophævet.

Jeg har ment det naturligt og mest praktisk, at ophævelsen af loven får virkning fra og med skatteåret 1961-62. Efter lovforslaget skal indskud eller tillægsskat derfor ikke udredes for dette og følgende skatteår. For 2. halvår af skatteåret 1958-59 og for skatteårene 1959-60 og 1960-61 foreslås bestemmelserne i ungdomsopsparingsloven opretholdt, dog med de ændringer, der er en følge af forslaget §§ 2 og 3.

Efter lovens regler skal indskud på en opsparingskonto for ikke-forsørgere forblive indestående, indtil kontohaveren er fyldt

30 år. Dette kan i visse tilfælde betyde at en 16-årig, der for skatteåret 1960-61 har foretaget opsparing, først kan få denne opsparing frigivet omkring 1974, altså om ca. 14 år. En så lang bindingsperiode har forekommet mig urimelig, når loven i øvrigt foreslås ophævet for kommende skatteår. Det foreslås derfor at begrænse bindingen, således at indskud kan kræves udbetalt, når kontohaveren er fyldt 27 år, dog at en konto mindst bør være bundet i 2 år efter dens endelige oprettelse (den efter skatteårets udløb nærmest følgende 1. juni). Det vil f. eks. sige, at indskudsbeløb for skatteåret 1960-61 tidligst kan frigives den 1. juni 1963. En øjeblikkelig frigivelse måtte forekomme urimelig, ikke mindst over for de unge, der har valgt at betale skat i stedet for at spare op.

De i lovens §§ 7 og 8 omhandlede særlige frigivelsesgrunde foreslås opretholdt. Jeg har yderligere ment, at det ville være rimeligt, at intet indskudsbeløb skal være bundet ud over den 1. januar 1966. Det foreslås derfor, at samtlige ikke frigivne indskudsbeløb kan kræves udbetalt fra denne dato.

Jeg har endelig anset det for praktisk ved regulering af skatteansættelser foretaget efter den 31. marts 1961 at opretholde de gældende regler i ungdomsopsparingsloven, hvorefter der ikke, bortset fra tilflyttere, er adgang til at oprette nye opsparingskonti for ikke-forsørgere. I disse tilfælde skal der altså som hidtil betales tillægsskat. Hvor forhøjelsen derimod alene skyldes en regulering af en ansættelse i overensstemmelse med de i lovgivningen indeholdte regler om regulering af ansættelser vedrørende tilflyttere fra udlandet, var der efter ungdomsopsparingsloven adgang til at vælge mellem opsparing eller tillægsskat. Da loven nu foreslås ophævet, har jeg anset det for rimeligt i disse tilfælde ved regulering af ansættelser efter den 31. marts 1961 ikke at stille krav om yderligere indskud eller tillægsskat.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling af det høje ting.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændrin-*